

Her ses en flok engle, som har set lyset.

Maj-turen 2018

Blandt engle og dæmoner på Amager...

”Kom maj du søde milde” passede ikke helt - hvad angik det milde vejr, men i det mindste var det tørt indtil frokost! 11 friske Halvtolvere var med på vores tur mod Eberts Villaby samt Freskoen i vestibulen på det tidligere katolske Sct. Elisabeth hospital. Vi cyklede gennem gader på Amager, hvor flere af os ikke kommer så tit. Fra gedigent, detaljerigt og fuldmuret byggeri ”Ved Amagerport” og ”Ved Linden”, ad det gamle jernbanetracé ”Svinget” videre ad Kongedybet og forbi de nu meget kulørte og charmerende ”byggeforeningshuse” i Sverigesgade. Opført som arbejderboliger, men nu dyre ejerboliger. Vores videre færd førte os gennem gader med mere neutrale og nyere

charmeforladte boligblokke, før vi kom til Eberts Villaby.

De første villaer så dagens lys i 1895. Villabyen er grosserer Hermann Eberts (den tids ”boligspekulant”) forsøg på også at gøre området ”på den anden side af broerne” attraktivt. Der blev opført 100 villaer og hans hensigt var faktisk at være banebrydende og skabe en slags forbillede for andre villabebyggelser.

Arkitekten på langt de fleste og meget store villaer var Holger Klaumann Krøyer, der ikke gav den for lidt med stilforvirring og masser af pynt. Området har sit eget springvand, som i det daglige er uden vand, idet det kun ved specielle lejligheder springer. Men det er i sig selv et

meget smukt kunstværk. Vejnavnene blev dengang opfattet som de bedste og mest stilfulde til de otte Alléer. F.eks. Dyvekes Alle, Dronning Elisabeths Allé og Christian II’s Allé. Tidens tand og anvendelsen af de meget store villaer efterlader dog ikke alle i lige harmonisk stand længere. Men et fantastisk stemningsfuldt og smukt område er det.

Lige op til villabyen ligger det tidligere katolske Sct. Elisabeth hospital. Det anvendes i dag som ”Distriktspsykiatrisk center Amager,” og her skulle vi se et af Danmarks største kalkmalerier.

Kalkmaleriet ”Freskoen” er udført af maler og keramiker Jais

To Elisabeth'er pryder indgangen til hospitalet. Øverst Sct. Elisabeth

Nielsen (1885-1961). Det fordeles sig over 350m² på tre etager i vestibulen og trapperummet og beskriver en gigantisk fortælling om den hellige Elisabeths liv.

Værket er nyrestaureret af Nationalmuseet og fremstår ualmindelig smukt og betagende. Jais Nielsen benyttede den ægte freskotechnik til maleriet. Den består i at pigment blandet med vand lægges på et tyndt lag af våd frisk kalkpuds.

Freskoen beskriver over 12 navngivne tableauer om den dybt religiøse Elisabeth, der afskrev sine børn og materielle rigdom for at hjælpe samfundets svageste. Hun døde som kun 24 årig.

Den gotiske kirke i Marburg i Tyskland er dedikeret til den hellige Elisabeth og hendes relikvieskrin er stadig et pilgrims-mål.

Der er placeret en informationsstander på hver repos med beskrivelse af såvel freskernes motiver, som kunstmaleren og restaureringen. Ydermere er der skrevet og udgivet en bog af

overinspektør og seniorforsker ved Statens Museum for kunst Dorte Aagesen: "Elisabeth Freskerne". Sidstnævnte besluttede Cykelbanden at indkøbe til nærstudier for interesserede, idet det var en meget stor oplevelse, som gav anledning til mange spørgsmål, dels om Elisabeths liv dels om maleren og restaureringsteknikken, som vi så håber på kan blive besvaret ved at læse bogen.

Idet 1. maj havde sat en stopper for, at vi kunne komme ind på KUA (universitetet), hvor tan-

Kvarteret mellem Amagerbrogade og Amagerfælledvej er et studie i arkitektur fra moderne fantasiløse karrébyggeri til spændende historisistiske bygninger med mange smukke detaljer. Resterne af de gamle huse, hvor fattigfolk boede, er smukt renoveret med stærke farver. (Øverst.)

Et springvand i bedste konditorstil pryder Eberts Villaby og fortæller om amagerbøndernes liv.

ken var vi skulle indtage vores medbragte mad i cafeområdet - var den alternative plan at besøge Tårnby bibliotek, som vi havde fået lovning på var åbent. Så vi trådte nogle gode ekstra kilometer i modvind derud.

Men der blev vi snydt, der var 1. maj lukket alligevel!!! Heldigvis var der åbent i Bibliotekshuset på Rhodosvej og dertil havde vi medvind, så maden fik vi - og også varmen ved hjælp af kaffe fra automaten samme sted.

Støvregnen krydrede vores hjemtur som stadig var i medvind!

*Referat: Ellen Harre
Foto: Preben Thorup
og Jacob Rehling*